

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 17C/156/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416206482
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2017:4416206482.7

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou Mgr. Líviou Gombárovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o. , so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35831154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, AK so sídlom Bratislava, Karadžičova 8 proti žalovanému: W. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom C. M. XXX, o zaplatenie 548,15 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I.Súd konanie v časti o zaplatenie 123,08 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 123,08 eur od 16.03.2016 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

II. Súd žalobu v zostávajúcej časti **z a m i e t a .**

III. Súd žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojím žalobným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.4.2016 domáhal voči žalovanému o zaplatenie 548,15 eur s príslušenstvom titulom porušenia zmluvného záväzku zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s. uzatvorenej dňa 4.5.2010 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným.

2. Súd návrhu vyhovel v plnom rozsahu vydaním platobného rozkazu dňa 19.9.2016 pod sp. zn. 17C/156/2016-29, ktorý v zákonnej lehote napadol odporom žalovaný, ktorý sa bránil tým, že čerpané financie sú uhradené, o čom svedčí podrobný výpis z autokarty, pričom výška vyčerpaných financií bola 752,09 eur a žalovaný uhradil 778,36 eur. Uznesením z 20.10.2016 pod sp. zn. 17C/156/2016-33 súd platobný rozkaz zrušil v zmysle § 267 odsek 3 CSP.

3. Podaním doručeným súdu dňa 20.4.2017 žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie 123,08 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť v dôsledku čoho, súd konanie v uvedenej časti v zmysle § 145 odsek 2 CSP zastavil.

4.Uznesením z 15.12.2016 pod sp. zn. 17C/156/2016-40 súd na návrh žalobcu a na základe predloženého oznámenia o postúpení pohľadávky z 30.9.2016 ako aj príslušného podacieho hárku, preukazujúceho doručovanie oznámenia žalovanému pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu a do konania na miesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka a.s. vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o.

5. Podaním doručeným súdu dňa 20.4.2017 sa právny zástupca žalobcu vyjadril k odporu, keď nárok žalobcu považoval za dôvodný a preukázaný, pričom tvrdenia žalovaného považoval za účelové v snahe vyhnúť sa plneniu záväzku, keď po späťvzatí žaloby v časti o zaplatenie 123,08 eur s príslušenstvom sa domáhal o zaplatenie 425,07 eur s príslušenstvom, ktorá suma pozostávala z istiny vo výške 192,66 eur

a štandardného vyčísleného úroku vo výške 232,41 eur. Žalobca zároveň v žalobe potvrdzoval plnenie žalovaného v prospech kartového účtu vo výške 776,12 eur.

6. Súd v zmysle § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý podaním doručeným súdu dňa 29.6.2017 ospravedlnil neúčast' na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasil s rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením predložených správ a dokladov a to Žiadosťou o vydanie autokarty, Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB a.s., Výpisom z autokarty, odporom , návrhom na zmenu strany sporu, vyjadrením z 19.4.2017 s prílohami a zistil tento skutkový a právny stav:

8. Vyplnením žiadosti o vydanie Autokarty žalovaným a v zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. prijatím a schválením žiadosti o vydanie autokarty zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s.. Zo strany banky bola žiadosť schválená dňa 4.5.2010. Žalovaný mal schválený úverový rámec vo výške 300 eur so štandardnou splátkou vo výške 10 eur mesačne. Podľa výpisu z autokarty žalovaný od 9.8.2010 čerpal celkovo sumu vo výške 752,09 eur a v prospech kartového účtu vykonal kreditné transakcie spolu vo výške 776,12 eur, pričom posledná úhrada bola zaúčtovaná dňa 21.8.2013. Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. (ďalej len „OP“) upravovali v bode VI. 39 výpočet úrokov, keď dlžný zostatok sa denne úročil úrokovou sadzbou, v prípade úhrady sumy nižšej ako je výška povinnej splátky, alebo omeškania s úhradou ktorejkoľvek povinnej splátky, alebo jej časti sa denne úročila časť dlžného zostatku ktorá bola v omeškani aj sankčnou úrokovou sadzbou, podľa bodu 36 obchodných podmienok. Pri výpočte úrokov sa vychádzalo z počtu dní 365. Sankčná a vkladová úroková sadzba bola určená bankou a uvedená v cenníku. V zmysle čl. V. bod 32 OP bol klient povinný uhradiť povinnú splátku vo výške uvedenej vo výpise s použitím variabilného symbolu identifikujúceho kartový účet tak, aby úhrada bola pripísaná na kartový účet najskôr v deň nasledujúci pod dni uzávierky a najneskôr v deň splatnosti. Podľa bodu 37 čl. V. Obchodných podmienok ak klient nezrealizoval úhradu povinnej splátky správca ho mal vyzvať na vyrovnanie. V prípade ak, banka evidovala voči klientovi pohľadávku po lehote splatnosti mala právo dočasne alebo na trvalo obmedziť výšku úverového rámca všetkých kariet vydaných bankou v súlade s obchodnými podmienkami. Ak klient napriek výzve nezaplatil povinnú splátku a prípadne ostatné splatné časti v stanovenej lehote banka, mala právo vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný, pričom banka mala právo vymáhať od klienta všetky náklady spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávky a postúpiť pohľadávku tretej osobe. Listom zo dňa 2.5.2013 banka vypovedala zmluvu a vyhlásila predčasnú splatnosť dlžného zostatku na kreditnej karte Autokarta vo výške 252,24 eur a vyzvala žalovaného na úhradu dlžného zostatku do 10 dní od doručenia vyhlásenia. Žalovaný si výpoveď zmluvy prevzal dňa 13.5.2013, o čom svedčí doručka podpísaná žalovaným.

9. Žalovaný na pojednávaní vypovedal, že posledné čerpanie podľa predloženého výpisu z autokarty vykonal 17.8.2012, odvtedy finančné prostriedky z karty nečerpal a celkovo vykonal úhrady vo výške 778,36 eur. Vypovedal, že pri uzatvorení zmluvy resp. žiadosti o vydanie karty mu nebol predložený osobitný formulár týkajúci sa zmluvných podmienok a nebol s ním dohodnutý zmluvný úrok ani ročná percentuálna miera nákladov. Ďalej vypovedal, že uvedenú kartu používal na tankovanie motorového vozidla a v mesiaci sa snažil uhradiť celú splátku 10 eur. Nespomínal si, či k zmluve uzatvoril poistenie schopnosti splácať úver.

10. Podľa § 52 odsek 1, 2, 3,4 Občianskeho zákonníka účinného od 1.3.2010 do 31.5.2010 (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 odsek 1 OZ spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 odsek 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 odsek 6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 54 odsek 1,2,3 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 odsek 2 z.č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 11.6.2010 do 31.12.2010 (ďalej len z.č. 129/2010Z.z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 odsek 1 z.č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 odsek 2 z.č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 odsek 1 z.č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

11.V danom prípade súd dospel k záveru, že návrh po čiastočnom späťvzati žaloby nie je dôvodný. Je nesporné, že medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom a žalovaným došlo na základe žiadosti žalovaného k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní autokarty a zo strany banky bola žiadosť schválená dňa 4.5.2010. Zmluva obsahovala len výšku úverového rámca a výšku štandardnej mesačnej splátky, ktorá bola uzatvorená bez poistenia. Uvedenú zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú s poukazom na § 52 odsek 1 OZ a § 1 odsek 2 z.č. 129/2010 Z.z. účinného od 11.6.2010. Spotrebiteľskou zmluvou je akákoľvek súkromnoprávna zmluva, ktorá sa vyznačuje definičnými znakmi uvedenými v § 52 ods. 1 OZ, bez ohľadu na to, či je upravená Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom alebo iným zákonom a teda ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách je potrebné

použiť aj na právne vzťahy, ktoré vznikajú aj na základe iných zákonov z oblasti súkromného práva. Medzi spotrebiteľské zmluvy môžeme zásadne zaradiť len zmluvy, ktoré majú odplatný charakter. V tejto veci bola veriteľom VÚB banka a.s., teda dodávateľ podľa § 52 ods. 3 OZ a dlžník bol spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 OZ, pretože pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Pri týchto úvahách a zároveň pri zistení, že vylúčenie použitia zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 11.6.2010 podľa jeho § 1, a § 9 neprichádza do úvahy, je potrebné konštatovať, že citovaná zmluva o vydaní a používaní autokarty VÚB a.s. musí na svoju platnosť spĺňať predpoklady uvedené v § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 4.5.2010. Pritom súd zistil, že uvedená zmluva nespĺňa všeobecné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 odsek 2 písmeno i), j), k) v dôsledku čoho v zmysle § 11 odsek 1 z.č. 129/2010 Z.z. nemôže veriteľ od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v úverovej zmluve a preto uvedenú zmluvu považoval za bezúročnú a bez poplatkov. Na základe uvedeného, keď súd zmluvu považoval za bezúročnú a bez poplatkov s poukazom na predložený výpis z úverového účtu, keď súd mal preukázané, že žalovaný vykonal debetné operácie za obdobie od 9.8.2010 do 17.8.2012 v celkovej výške 752,09 eur a kreditné operácie za obdobie od 9.8.2010 do 20.8.2013 v celkovej výške 776,12 eur, súd návrh po späťvzati žaloby v zostávajúcej časti s poukazom na § 54 odsek 2 OZ zamietol, nakoľko mal preukázané, že žalovaný uhradil a dokonca preplatil sumu, ktorú vyčerpал používaním autokarty VÚB a.s..

12.O nároku na náhradu trov konania súd celkovo rozhodol tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keď v časti zastavenia konania žalobca zavinil zastavenia konania z dôvodu späťvzatia žaloby v časti sankčného úroku a poplatkov, keď v tejto časti súd rozhodol podľa § 262 odsek 1 CSP s poukazom na § 256 odsek 1 CSP a v zamietajúcej časti rozhodol podľa § 255 odsek 1 CSP s poukazom na § 262 odsek 1 CSP, pretože žalovaný bol v tejto časti úspešný

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za

následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 odsek 1 z.č. 233/1995 Z.z).